

CULTURALS

La gratuïtat en l'ensenyament

L'evolució que envers el millorament i el progrés es manifesta en tots els ordres de coses, fa que, molt sovint, presenciem un sens fi de modalitats que ens inclinen a somniar que cada dia ens aproximem més a la satisfacció total de les nostres necessitats.

Però de les millores fins avui portades a cap, no totes satisfan degudament les necessitats a què aspirem; ans al contrari, són comptades les que responen a la realitat. En ordre a l'ensenyament podem citar-ne una d'actualitat.

Responent potser a un esperit de democràcia, els governants espanyols i amb ells els ministres d'Instrucció i les autoritats acadèmiques competents, fa uns anys crearen unes matricules—que s'en diuen gratuïtes—perquè els nois de famílies modestes puguin estudiar i obtenir gratuïtament qualque títol acadèmic; i així hem sentit a dir: «A les universitats el noi pobre podrà estar al costat del ric i tindrà les mateixes atribucions».

Això, que teòricament està molt bé, posat a la pràctica no resulta tal i com sembla hauria d'anar.

Primerament i molt abans de poder entrar a la Universitat, el noi pobre, igual que el ric, ha d'ingressar a un Institut Nacional de Segona Ensenyança.

Per a ingressar, ha de matricular-se, i, en fer-ho, necessita presentar la fe de baptisme, legitimada i legalitzada per tres notaris, i un certificat de revacunació expedit en paper especial, que venen als estancs. (Entre documentació, pòlices i drets d'exàmen, costa unes 40 pessetes.)

Aprovat l'Ingrés, pot començar-se el Batxillerat. El noi llavors necessita llibres, que ha de comprar i que li costaran per terme mig unes 100 pessetes anuals. (Al cap de sis anys de Batxillerat, unes 600 pessetes.)

Comptant que assisteix gratuïtament a les classes de preparació per a l'examen de fi de curs, aquest noi ha de matricular-se cada any per a poder examinar-se i donar validesa acadèmica als seus estudis. Baix aquest aspecte, cada any ha de sol·licitar la concessió de matrícula gratuïta, i per a demanar-la, el pare ha de presentar una instància sol·licitant-ho, acompanyada dels documents següents: cèdula personal, certificat de bona conducta, certificat de que no paga més de 50 pessetes mensuals de lloguer per casa-habitació, document acreditatiu de que no guanya més de 300 pessetes anuals, certificat d'Hisenda conforme no paga contribució de cap mena i certificat de que no percibeix sou de l'Estat. L'expedició i reintegrament dels esmentats documents ascendeix a unes 35 pessetes anuals, que al cap dels sis anys són 210 pessetes. Demés, per cada assignatura s'ha de pa-

gar 2'50 pessetes per drets d'examen i formació d'expedient. Comptant el Batxillerat a raó de 30 assignatures, són 75 pessetes. I, com si això no fos prou, per a examinar-se—un noi que visqui a Granollers—ha de desplaçar-se a Barcelona set o vuit vegades anuals, que comptant-ho a 4 pessetes per viatge, en els sis anys de Batxillerat li costarà unes 200 pessetes.

En resum: el noi pobre, en intentar entrar a la Universitat—tot i tenir matrícula gratuïta—ha d'haver gastat ja 1,125 pessetes.

La manca d'escoles

La solució d'aquest problema no admet més aplačaments

Perfectament capacitats de l'assumpte que debatim, pensem parlar-ne en cada número de TERRA VALLESANA.

Per avui trobem en absolut desacord les propagandes, vells escrits i antigues discussions d'aquell sector de nostra ciutat tan enamorat de la cultura, amb l'actitud d'absoluta passivitat tan punt va aconseguir l'hegemonia del govern de la ciutat.

Criticaven ells en tot moment la desgavellada organització del problema escolar, palesant la manca d'edificis on poguessin eixoplugar-s'hi l'infinitat de nois i noies que vagaven pels nostres carrers.

L'augment ràpid i considerable de població agreujava per moments el problema

Doncs, bé, nosaltres preguntem: ¿Què s'ha fet de pràctic en nostra ciutat referent a la construcció d'escoles, apart de la inauguració de les de la barriada de Palou, edifici creat pels seus antecessors?

Res; absolutament res.

No volem discutir, ni menys senyalar els actuals governants del municipi quins mitjans deuen emprar-se per a anar ràpidament a solucionar l'assumpte escolar. Direm únicament que deu resoldre's seguidament, ràpidament, urgentment, i com sigui.

Aquest noi de casa modesta, doncs, no solament no podrà guanyar res durant aquests sis anys d'estudi, sinó que demés haurà de gastar 1,125 pessetes, que representa una despesa diària d'unes dues pessetes.

Veritat que hi ha molts graus de pobresa; però segurament que els legisladors que varen idear la matrícula gratuïta, no creien ni deuen creure encara, que ensenyança gratuïta vulgui dir, per una família pobre, «una despesa de dues pessetes diàries durant sis anys!!»

No tenim dret a abandonar al mig del carrers uns centenars de nois tan fills de mare com aquells que per tenir la sort d'haver nascut potentats tenen pensionats a llur disposició, i abandonar-los al món obscur de l'analfabetisme, on troben camp ben abonat la misèria i el delictes.

Davant les proporcions paoroses que va prenent aquest cas, injust i llastimós en una ciutat civilitzada, demanem, ja que per ara no podem exigir, que es resolgui el problema escolar a Granollers, procedint a les construccions següents:

Un grup escolar a la part alta de la ciutat, entre la Plaça de Verdaguer i el barri del Lladoner.

Altre grup a la part baixa, entre el carrer de Josep Umbert i el del Bisbe Grivé.

Una unitària per a nois i altra per a noies a la barriada de l'Estació del Nord.

I, finalment, un grup escolar en l'edifici de l'antiga caserna.

No per la quantitat d'edificis a construir ha de pensar-se que es podria sortir del pas amb quatre barraques infectes, sino que entenem que dites edificacions tenen d'ésser suntuoses i amb tota classe d'atractius per tal d'estimular l'entusiasme de la població escolar.

Pel que es refereix al grup que opinem hauria de construir-se on hi ha l'antiga caserna, deu fer-se partint de la base de que l'Estat el cedeixi a l'Ajuntament, i aquest l'enderroqui totalment i aprofitant els materials possibles per tal de que la nova escola sigui una higiènica i moderna construcció situada al bell mig de la finca, i tota voltada de jardí.

Tenim la certesa de que aquest programa, que nosaltres qualifiquem de mínim, tindrà la virtut d'alarmar i esverar tots aquells que, per tal de no pagar, consentirien que els fills dels altres seguissin pels carrers i places com bestioles perdudes.

Per aquests, compassió; i pels nois de Granollers, ESCOLES.

També, per aquesta obra de cultura, oferim el nostre concurs i entusiasme al municipi. ¿Què és precis fer-ho sense perdre més temps? Doncs, fem ho, i no consentim que en la història de la civilització, el nom de Granollers figuri a la llista negra.

Per egoisme i per dignitat, demanem ESCOLES!

Tossineria i Comestibles

Especialitat en Embutits

E. GURRI I DELHOM

Alfons IV, 86 : Granollers

F · A · R · M · A · C · I · A

Drogueria i Perfumeria

Josep Marimón

Específics i Productes Nacionals

i Estrangers : Articles fotogràfics
de tota mena

Dr. Robert, 12
Telèfon 30

Granollers